ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ

ΕΤΗΣΙΑ . . . . . ΔΡ. 72.000
ΕΞΑΜΗΝΟΣ . . . . . » 36.000
ΤΡΙΜΗΝΟΣ . . . . . » 18.000

ΠΑΝΤΟΙΑΙ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΙΣ ΔΙ' ΙΔΙΑΙΤΕΡΑΣ ΣΥΜΦΩΝΙΑΣ

ΝΕΟΛΟΓΟΣ ΠΑΤΡΩΝ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ

ΕΤΗΣΙΑ . . . . . Στερλίναι 10
ΕΞΑΜΗΝΟΣ . . . . . »
ΕΝ ΑΜΕΡΙΚΗ . . . . . Δολλάρια 200

ΠΡΟΠΛΗΡΩΝΟΝΤΑΙ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

ΕΤΟΣ ΝΒ — Ἀριθμὸς φύλλου 583 | ΓΡΑΦΕΙΑ ΚΑΝΑΚΑΡΗ 193 — ΑΡΙΘ. ΤΗΛΕΦ. 25—93 | ΠΑΤΡΑΙ Πέμπτη 20 Ἰουνίου 1946

ΕΝΩ ΟΛΟΚΛΗΡΟΣ Ο ΚΟΣΜΟΣ ΑΝΑΜΕΝΕΙ ΑΓΩΝΙΩΝ...

ΟΥΔΕΙΣ ΕΧΕΙ ΕΝΤΟΛΗΝ ΝΑ ΥΠΑΝΑΧΩΡΗΣΗ

ΑΝΑΛΛΟΙΩΤΟΙ ΑΙ ΔΙΑΦΟΡΑΙ ΑΠΟΨΕΩΝ ΤΩΝ 4

ΤΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΤΗΣ ΤΕΡΓΕΣΤΗΣ ΔΙΑΤΗΡΕΙ ΟΛΗΝ ΤΗΝ ΑΡΧΙΚΗΝ ΤΟΥ ΟΞΥΤΗΤΑ - ΑΛΛΑΣ ΑΝΤΙΘΕΣΕΙΣ ΔΗΜΙΟΥΡΓΟΥΝ ΤΟ ΑΥΣΤΡΙΑΚΟΝ ΚΑΙ ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ ΤΟΥ ΔΟΥΝΑΒΕΩΣ - ΚΑΙ ΕΙΣ ΤΑΣ ΣΥΝΘΗΚΑΣ ΜΕ ΤΗΝ ΙΤΑΛΙΑΝ, ΡΟΥΜΑΝΙΑΝ, ΒΟΥΛΓΑΡΙΑΝ ΚΑΙ ΦΙΝΛΑΝΔΙΑΝ ΥΦΙΣΤΑΝΤΑΙ ΠΑΝΤΟΤΕ ΣΟΒΑΡΑΙ ΔΙΑΦΩΝΙΑΙ - ΕΠΑΝΑΛΑΜΒΑΝΕΤΑΙ ΗΔΗ ΕΝΤΟΝΩΤΕΡΟΝ ΟΤΙ ΑΝ ΑΠΟΤΥΧΗ ΚΑΙ Η ΝΕΑ ΔΙΑΣΚΕΨΙΣ, ΟΙ ΑΜΕΡΙΚΑΝΟΙ Θ' ΑΝΑΛΑΒΟΥΝ ΤΗΝ ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑΝ ΣΥΝΑΨΕΩΣ ΣΥΝΘΗΚΩΝ ΧΩΡΙΣ ΤΗΝ ΡΩΣΣΙΑΝ ΦΕΡΟΝΤΕΣ ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΕΝΩΠΙΟΝ ΤΟΥ Ο.Η.Ε.

ΜΙΑ ΑΠΟΨΙΣ ΤΗΣ ΑΙΘΟΥΣΗΣ ΤΗΣ ΔΙΑΣΚΕΨΕΩΣ ΤΩΝ ΤΕΣΣΑΡΩΝ ΥΠΟΥΡΓΩΝ ΤΩΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ ΕΙΣ ΤΟ ΙΣΤΟΡΙΚΟΝ ΑΝΑΚΤΟΡΟΝ ΤΟΥ ΛΟΥΞΕΜΒΟΥΡΓΟΥ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΝ ΤΩΝ ΤΗΣ ΠΑΡΕΛΘΟΥΣΗΣ ΤΡΙΤΗΣ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 19 Ἰουνίου (Ἰδ. ὑπηρεσία). Μεταξὺ τῶν δυναμένων νὰ ἔχουν ἔγκυρον γνώμην κύκλων ἐτονίζετο σήμερον ὅτι, ὡς διεπιστώθη ἐκ τῆς χθεσινῆς συνεδριάσεως τῆς Διασκέψεως, οὐδεὶς ἐκ τῶν τεσσάρων ὑπουργῶν τῶν Ἐξωτερικῶν φέρεται ὅτι ἔχει ἐντολὴν νὰ ὑπαναχωρήσῃ ἐκ τῶν βασικῶν κατευθύνσεων τῆς Κυβερνήσεώς του πρὸς ἄσκησιν τοῦ ὑψισταμένου διεξοδίου, προτείνων ριζοσπαστικὰς μεταβολὰς εἰς τὰ ἐπίμαχα θέματα τῆς Διασκέψεως. Ὡς γνωστόν, τὰ συζητούμενα προβλήματα εἶναι τὰ ἴδια μετὰ τῆς προηγουμένης Διασκέψεως, καίτοι δὲ οἱ ἐμπειρογνώμονες ἔχουν ἤδη συντάξει δι' ἕκαστον ἐξ αὐτῶν διάφορα σχέδια συνθηκῶν καὶ συμφωνιῶν αἱ διαφοραὶ ἀπόψεων παραμένουν ἀναλλοίωτοι, κατὰ τρόπον ὥστε οὐδεμία πρόοδος νὰ ἐμφανίζεται ἐπιτελουμένη.

Οὕτω εἰς τὰς συνθήκας μὲ τὴν Ἰταλίαν, τὴν Ρουμανίαν, τὴν Βουλγαρίαν καὶ τὴν Φινλανδίαν ὑφίστανται πάντοτε σοβαραὶ διαφωνίαι. Τὸ πρόβλημα τῆς Αὐστρίας καὶ τὸ μέλλον τοῦ Δουνάβεως ἐξακολουθοῦν ἄλλας ἀντιθέσεις καὶ τὸ ἀδιέξοδον διὰ τὴν Τεργέστην διατηρεῖ ὅλην τὴν ἀρχικήν του ὀξύτητα.

Εἰς τὴν Αὐστρίαν οἱ Ρῶσσοι ἔχουν ἐλαττώσει σημαντικῶς τὰ στρατεύματά των κατοχῆς, τὰ ὁποῖα ἤδη ὑπερτεροῦν εἰς ἀριθμὸν ἐλάχιστα μόνον ἀπὸ τὰς συνηνωμένας δυνάμεις τῶν τριῶν ἄλλων δυνάμεων κατοχῆς. Ἐν τούτοις, δὲν ὑπάρχουν ἀκόμη ἐνδείξεις ὅτι ὁ κ. Μολότωφ θὰ προθυμοποιηθῇ νὰ ὑποχωρήσῃ ἀπὸ τὴν ἀξίωσιν τῶν κ. Μπέβιν καὶ Μπέρνς ὅπως τὰ συμμαχικὰ στρατεύματα ἀποσυρθοῦν τελείως ἐκ τῆς Αὐστρίας, ἀποκαθιστῶν οὕτω τὴν κυριαρχίαν τῆς χώρας καὶ αἴροντα τὸ βάρος τῆς ἐπιρροῆς των ἀπὸ τὴν Βαλκανικήν.

Καίτοι, ἐν προκειμένῳ, οὐδεμία ἐπίσημος ἐξωτερικὴ ἀνακοίνωσις ἔχει ἐκδοθῆ, οἱ ἐν Βιέννῃ ἀντάποκριται τῶν Ἀγγλικῶν ἐφημερίδων μεταδίδουν ἄρθρα τῆς ἐν τῇ Αὐστριακῇ πρωτευούσῃ ἐκδιδομένης Σοβιετικῆς ἐφημερίδος τοῦ Στρατοῦ, ἐκ τῶν ὁποίων συνάγεται ὅτι οἱ Ρῶσσοι δὲν εἶναι ἱκανοποιημένοι ἐπαρκῶς ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐκκαθάρισιν τῆς Αὐστρίας ἀπὸ τὰ ναζιστικὰ στοιχεῖα. Διὰ τοῦ ἄρθρου αὐτοῦ ἐδιαιτέρως τονίζεται ὅτι εἰς τὰς ὑπαιθρίους βάσεις συγκεντρώσεως τῆς Δυτικῆς Αὐστρίας παραμένουν εἴτε πολλοὶ Γερμανοὶ τῶν ταγμάτων ἐφόδου, ὁλόγυροι φασισταί, Γιουγκοσλαυοι βασιλόφρονες καὶ ἄλλα ἀντιδημοκρατικὰ στοιχεῖα.

Εἰς τὸ ζήτημα τοῦ Δουνάβεως οἱ Ρῶσσοι ἀρνοῦνται ὅπως ἀποκλεισθοῦν τοῦ ἐλέγχου τῆς ναυσιπλοΐας τὰ μὴ ἐμπορικὰ Κράτη. Ἐξ ἄλλου, οἱ Ἀγγλοαμερικανοὶ ἀξιοῦν τὴν διεθνοποίησιν τῆς ὑδατίνης ταύτης περιοχῆς, τὴν ὁποίαν θεωροῦν ὡς τὴν ἐσωτερικὴν πύλην τῶν «Βαλκανίων» διὰ τῆς συγκλήσεως ἐπιτροπῆς, εἰς τὴν ὁποίαν θὰ ὑπαγεται γενικῶς ὁ ἔλεγχος τῆς ναυσιπλοΐας ἐκ τοῦ ποταμοῦ μέχρι τοῦ Εὐξείνου Πόντου.

Οἱ ἀγγλοαμερικανοὶ ἐπιμένουν, ὅπως ἡ διάταξις αὕτη περιληφθῇ εἰς τὴν συνθήκην εἰρήνης μετὰ τῆς Ρουμανίας.

Ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῶν Ἰταλικῶν ἐπανορθώσεων αἱ ὑπάρχουσαι ἀντιθέσεις διατηροῦν ὡσαύτως ὅλην τὴν ὀξύτητά των. Ὅλως δὲ αἱ μέχρι τοῦδε διεξαχθεῖσαι συζητήσεις εἰς οὐδεμίαν προσέγγισιν ἀπόψεων ἐπέτυχον νὰ καταλήξουν.

Τὸ σοβαρώτερον ὅλων πρόβλημα εἶνε ἡ μελλοντικὴ τύχη τῆς Τεργέστης καὶ τῆς περιοχῆς της, καθ' ὅσον τόσον ὁ κ. Μπέβιν ὅσον καὶ ὁ κ. Μπέρνς οὐδεμίαν διάθεσιν δεικνύουν νὰ ὑποχωρήσουν εἰς τὴν Σοβιετικὴν ἀξίωσιν ὅπως ἡ πόλις τῆς Τεργέστης καὶ ἡ περιοχή τῆς Βενέτσια Τζούλια ἐπιδικασθοῦν εἰς τὴν Γιουγκοσλαυίαν.

Ὡσαύτως παραμένει ἄλυτον ἀκόμη τὸ πρόβλημα τῆς ἀποχωρήσεως τῶν Σοβιετικῶν δυνάμεων ἐκ Βουλγαρίας, καίτοι οἱ ἀναπληρωταὶ συνεφώνησαν κατ' ἀρχὴν ἐπὶ τοῦ περιορισμοῦ τῶν στρατιωτικῶν δυνάμεων τῆς Βουλγαρίας καὶ τῆς Ρουμανίας.

Τὸ Γερμανικὸν ἀποτελεῖ ἐπίσης σοβαρὸν ἐμπόδιον εἰς τὴν ἐπίτευξιν συμφωνίας, δεδομένου ὅτι οἱ Ρῶσσοι δὲν φαίνονται διατεθειμένοι νὰ ἐπιτρέψουν οἱανδήποτε διείσδυσιν τοῦ Ἀγγλοαμερικανικοῦ ἐλέγχου εἰς τὴν ἀνατολικὴν ζώνην τῆς Γερμανίας.

Ἐκ μέρους κύκλων, προσκειμένων πρὸς τὴν Ἀμερικανικὴν ἀντιπροσωπείαν τῆς Διασκέψεως, ἐπανελαμβάνετο σήμερον ἐντονώτερον ὅτι, ἐν περιπτώσει μὴ ἐπιτεύξεως τελικῆς συμφωνίας, αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι θ' ἀναλάβουν τὴν πρωτοβουλίαν τῆς συνάψεως τῶν συνθηκῶν εἰρήνης ἔστω καὶ ἄνευ τῆς Σοβιετικῆς συμμετοχῆς, φέροντες τὸ ὅλον ζήτημα ἐνώπιον τοῦ Ὀργανισμοῦ τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν μᾶλλον πχρὰ εἰς τὴν προταθεῖσαν Διάσκεψιν τῶν 21 Ἐθνῶν, τὰ ὁποῖα συμμετέσχον εἰς τὸν πόλεμον.

Ἐγνώσθη ἐξ ἄλλου ὅτι τόσον ἡ Μ. Βρετανία ὅσον καὶ αἱ Ἡν. Πολιτεῖαι ἔχουν σχέδιον περιφρουρήσεως τῶν συγκοινωνιακῶν γραμμῶν τῶν συμμαχικῶν στρατευμάτων εἰς τὴν Βενέτσια Τζούλια καὶ εἰς τὴν Αὐστρίαν. Ἐπὶ τοῦ σχεδίου δὲ τούτου δὲν θὰ ὑπάρξῃ ἀντίρρησις τῆς Ἰταλικῆς Κυβερνήσεως. Φαίνεται ὅτι τὸ ὡς ἄνω σχέδιον τῶν Συμμάχων ἔδωκεν ἀφορμὴν εἰς τὸ χθεσινὸν ἄρθρον τῆς κομμουνιστικῆς «Οὐνιτᾶ» ἡ ὁποία ἔγραψε περὶ ἀξιώσεων τῆς Μ. Βρετανίας ὅπως ἡ Ἰταλία μετατραπῇ εἰς Ἀγγλικὴν στρατιωτικὴν βάσιν.

Ἀθηναϊκὰ εἰκοσιτετράωρα

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ ΤΟΥ ΑΡΑΠΗ

Σ' ἐμένα συμβαίνουν τὰ πιὸ περίεργα πράγματα! Τὸ γιατὶ δὲν τὸ ξαίρω, ἀλλὰ φαίνεται ὅτι τὸ παράξενο μὲ καταδιώκει. Σήμερα ἕνας Ἀράπης (μαῦρος, ἀπὸ τὴν Αἴγυπτο) μοῦ μιλεῖ σ' ἕνα γράμμα... γιὰ τὸν ἑλληνικὸ τουρισμό. Εἶναι γραμμένο ἀγγλικά. Τὸ μεταφράζω, γιατὶ ἔχει γοῦστο: «Πρώτη δουλειά σας, ἂν θέλετε νἄχετε τουρισμὸ —μοῦ γράφει— πρέπει νὰ φτιάσετε ὁδηγοὺς (βιβλία) γιὰ νὰ μὴν πέφτουν οἱ ξένοι στὰ χέρια διαφόρων σφαγέων. Ξαίρετε τί μᾶς γύρεψε ἕνας σωφὲρ γιὰ νὰ μᾶς πάῃ μ' ἕνα σαράβαλο στὸ φράγμα τοῦ Μαραθῶνος; Στερλίνα καὶ κεφάλι —ἴσως γιατὶ μιλούσαμε ἀγγλικὰ μεταξύ μας! Τοῦ εἴπαμε (εἴμαστε τέσσαρες φίλοι) ὅτι δὲ θέλουμε... ν' ἀγοράσουμε τὸ αὐτοκίνητο. Καὶ τὸν ἀφήσαμε.

»Νομίζετε πὼς δὲ μπορούσαμε νὰ πληρώσουμε, γιὰ τὸ κέφι μας, ὅσα μᾶς γύρευε; Μὲ τὸ παραπάνω. Χωρὶς παινέματα σᾶς λέω πὼς εἴμαστε πλούσιοι. Ἀλλὰ ἐμεῖς οἱ Αἰγύπτιοι, ἐπειδὴ μᾶς ἀρέσει νὰ κόβουμε, δὲ θέλουμε νὰ μᾶς κόβουν. Βλέπετε, ὅτι εἶμαι εἰλικρινής. Θὰ μοῦ πῆτε, ὅτι ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα ποὺ ἔπαθε τόσα καὶ τόσα, δὲν πρέπει νὰ περιμένουμε ὀργάνωσι ὑλικοῦ πολιτισμοῦ, ἀλλὰ νὰ χαιρώμαστε τὶς φυσικὲς ὠμορφιές της καὶ τὶς ἀρχαιότητες. Σύμφωνος. Ἀλλὰ τί ζητᾶμε; Λίγα πεζοδρόμια, γιὰ νὰ μὴ γυρίζουμε στὰ ξενοδοχεῖα μας τσακισμένοι καὶ λίγο φῶς γιὰ νὰ μὴν πέφτουμε ἀπάνω σὲ κακοποιούς! Ζητᾶμε πολλά; Ἐπὶ τέλους ἐσεῖς γιατὶ ζητᾶτε τὶς λίρες μας;

»Δὲν πιστεύω νὰ εἶναι πολλοὶ οἱ Αἰγύπτιοι ποὺ ἔρχονται ἐδῶ μὲ λίγα λεπτά, νὰ κακοπεράσουν. Θὰ εἶναι λίγοι. Οἱ περισσότεροι ἔρχονται μὲ πρόγραμμα νὰ μείνουν δύο ἕως τρεῖς μῆνες ἐδῶ καὶ νὰ ξοδέψουν ἀπὸ τρακόσες ὡς τετρακόσες λίρες τὴν ἡμέρα. Μποροῦνε μ' αὐτὰ τὰ λεπτὰ νὰ πᾶνε στὴν Εὐρώπη. Ἀλλὰ ἔρχονται στὴν Ἑλλάδα πρῶτον γιατὶ εἶναι κοντὰ καὶ δεύτερον, γιατὶ βρίσκουν πολλοὺς γνωστοὺς καὶ ἀρκετοὺς ἀραβοαθεῖς. Μιλῶ γιὰ τοὺς Αἰγυπτίους Μουσουλμάνους, ποὺ οἱ περισσότεροι δὲν ξαίρουν ξένη γλῶσσα. Καὶ ὅμως, κάνετε ὅ,τι μπορεῖτε γιὰ νὰ τοὺς διώξετε.

»Δὲν ξαίρω ἂν ἐσεῖς, οἱ Ἀθηναῖοι, συνηθίσατε νὰ βλέπετε τὰ γκαρσόνια τῶν διαφόρων κέντρων ἄγρια καὶ βάρβαρα καὶ δὲ σᾶς κάνη ἐντύπωσι. Ὁ ξένος ὅμως ποὺ πολυταξιδεψε βλέπει καὶ σημειώνει. Ἀκοῦστε κἄτι ἀπίστευτο: Προχθὲς τὸ βράδυ, στὸ Φάληρο, καθίσαμε τρεῖς φίλοι, νὰ πιοῦμε ἕνα ὀβζο μὲ λίγο μεζὲ καὶ νὰ φᾶμε ὕστερα. Ἔτσι ἐδήλωσα στὸ γκαρσόνι. Εἴμαστε καὶ οἱ τρεῖς Αἰγύπτιοι Μουσουλμάνοι, ἀλλὰ μονάχα ἐγὼ μιλῶ ἑλληνικά. Γιὰ νὰ ἰδοῦμε τί κοφτερὰ ὄργανα μεταχειρίζότανε γιὰ τοὺς ξένους αὐτὸ τὸ κέντρο ζήτησα λογαριασμό. Ἤτανε μᾶλλον λογικός. Πλήρωσα κι' ἄφησα, ἐνθουσιασμένος, στὸ γκαρσόνι πεντακόσες δραχμές. Λέτε, ὅτι ἄνοιξε τὸ στόμα του, νὰ πῆ ἕνα εὐχαριστῶ; οὔτε λέξι:

»—Βρὲ φίλε μου, τοῦ εἶπα, δὲ λὲς ἕνα εὐχαριστῶ, νὰ φανῆς ἄνθρωπος;

»—Ἔχεις δίκιο, μοῦ λέει, μ' ἔκανες πλούσιο!

»Ἔχασα τὴν ὑπομονή μου κι' εἶχα τὴν ὄρεξι νὰ τὸν καταχερίσω, μὰ ντράπηκα τοὺς γύρω ἀνθρώπους, Φύγαμε, μὲ χαλασμένο κέφι. Καὶ ρωτᾶω τὸν ἑαυτό μου: Ποιὸς ὁμόφυλός μου, παληοαράπης, χαμάλης, βαρκάρης, λοῦστρος ἢ Φελλάχος δὲ λέει σ' ἐκεῖνον ποὺ τοῦ δίνη μπαχσὶς ἕνα «καταρχέρακ» —δηλαδὴ «εὐχαριστῶ»; Εἶναι αὐτοὶ ἄραγε περισσότερο πολιτισμένοι ἀπὸ ἕνα πλῆθος Ἕλληνες ποὺ δὲν τὴν ξαίρουν αὐτὴ τὴ λέξι; Ἀλλά, θὰ μοῦ πῆτε, ἐδῶ εἴχατε κάποτε ἕνα Βενιζέλο, ποὺ σᾶς μεγάλωσε καὶ πήγατε δυὸ φορὲς νὰ τὸν σκοτώσετε ἀπό... εὐγνωμοσύνη καὶ περιμένω ἐγὼ νὰ μοῦ ποῦν «εὐχαριστῶ» γιὰ ἕνα πεντακοσάρικο»;

Αὐτὰ γράφει ὁ φίλος μου ὁ Ἀράπης. Ἔχει δίκιο; Ἔχει ἄδικο; Μιὰ φορὰ μᾶς δίνει μαθήματα. Ἔχουμε, ὡς γνωστόν, ἕνα τραγουδάκι ποὺ λέει:

Θέλω νὰ πάω στὴν Ἀραπιὰ
Νὰ πιάσω ἕναν Ἀράπη
Νὰ κάθουμαι νὰ τὸν ρωτῶ
Πῶς πιάνεται ἡ ἀγάπη.

Θαρρῶ, λοιπόν, ὅτι πρέπει νὰ τὸ τροποποιήσουμε:

Νὰ κάθουμαι νὰ τὸν ρωτῶ
Πῶς πιάνεται... ὁ πελάτης!..

ΦΟΡΤΟΥΝΙΟ

ΤΗΣ ΗΜΕΡΑΣ

Θέλομεν νὰ πιστεύωμεν, ὅτι, κατὰ τὴν συζήτησιν τοῦ ζητήματος τῆς ἐξυγιάνσεως τῶν δημοσίων ὑπηρεσιῶν, ἡ Κυβέρνησις θὰ ἐμφανισθῇ ἐνώπιον τῆς Βουλῆς, μὲ μίαν πραγματικὴν μελέτην σπουδαστηρίου. Αὐτὴν τὴν ἀξίαν πρέπει νὰ ἔχῃ τὸ σχετικὸν ψήφισμα, ποὺ θὰ καταθέσῃ. Διότι τὸ ὅλον πρόβλημα, ὅσον εἶνε σπουδαίας σημασίας διὰ τὴν διοικητικὴν ἀνόρθωσιν καὶ τὴν εὐρυθμὸν λειτουργίαν τοῦ κρατικοῦ μηχανισμοῦ, ἄλλο τόσον εἶνε πολύπλοκον καὶ ἐυαίσθητον, ἀπὸ ἀπόψεως κοινωνικοῦ ἀντικτύπου. Νομίζομεν, ὅτι καὶ οἱ ἴδιοι οἱ ὑπάλληλοι δὲν ἀμφισβητοῦν τὴν ἀνάγκην τερματισμοῦ τῆς ἀνωμαλίας, ἡ ὁποία παρευρέφρυσεν εἰς τὰς τάξεις των καὶ τὰ τῆς κρατικοῦ σαυφασονισμοῦ καὶ τῆς ἐθνικῆς δοκιμασίας. Ἀλλ' ἡ ἀντιμετώπισις αὐτῆς τῆς ἀνωμαλίας ὀφείλει νὰ ἀκολουθήσῃ κριτήρια αὐστηρᾶς ἀντικειμενικότητος, τὰ ὁποῖα πρέπει νὰ θέσουν ἐπαρκῶς κάθε προκατάληψιν. Πρέπει τὸ ζήτημα νὰ ρυθμισθῇ, κατὰ τρόπον, ὁ ὁποῖος νὰ μὴ δικαιολογῇ εὐσταθοῦσαν καὶ ἀπλῆν ἀκόμη ὑπόνοιαν ἀδικίας. Ἐλπίζομεν δέ, ὅτι τὰς λύσεις, τὰς ὁποίας ἡ Κυβέρνησις ἑτοιμάζει ἤδη, θὰ τὰς στηρίξῃ ἀποκλειστικῶς εἰς τὴν καλῶς ἐννοουμένην ἐξυπηρέτησιν τοῦ ἐθνικοῦ συμφέροντος, τὸ ὁποῖον, εἰδικῶς κατὰ τὴν περίοδον αὐτὴν τῆς ἀναοιγκροτήσεως, εὑρίσκεται εἰς χεῖρας τοῦ δημοσιοϋπαλληλικοῦ κόσμου.

*

Ὑπῆρξεν εὐστοχωτάτη ἡ ἐπόφασις τῆς Ἑλληνικῆς Ἀντιπροσωπείας, νὰ ἀπευθύνῃ χαιρετισμὸν τιμῆς πρὸς τοὺς ἀνθρώπους τοῦ ἐντίμου μόχθου, διὰ τὴν νίκην ποὺ ἔναντι τῆς τελευταίας προσκλήσεως εἰς ἀπεργίαν. Ὁ ἐργάτης δὲν ἀποτελεῖ ἁπλῶς τὸ θεμέλιον τοῦ κοινωνικοῦ συγκροτήματος. Ἐνσαρκώνει εἰς τὴν πλέον αὐθεντικήν του μορφὴν καὶ τὸ πνεῦμα τοῦ Ἕλληνος. Καὶ ὡς τοιοῦτος ἔχει ἰδιαιτέρως ἀναπτυγμένον τὸ αἴσθημα τῆς ἐθνικῆς φιλοτιμίας, αὐτὸ τὸ αἴσθημα, ποὺ ξεχωρίζει τὸν λαόν μας ἐν μέσῳ ὅλων τῶν ἄλλων τοῦ κόσμου καὶ ποὺ τοσάκις τὸν ἔχει ἀναδείξει εἰς τὰς κορυφὰς τῶν μεγάλων καὶ εὐγενῶν τολμημάτων. Κατὰ συνέπειαν ὁ χαιρετισμὸς τῆς τιμῆς, ἐκ μέρους τῶν νομίμων ἀντιπροσώπων τοῦ λαοῦ, θὰ γίνῃ δεκτὸς ἀπὸ τὰς τάξεις τῶν ἐργαζομένων, ὡς διαφανὴς ἀναγνώρισις ὑπὸ τοῦ συνόλου τῆς συμβολῆς, τὴν ὁποίαν προσφέρει εἰς αὐτὸ ἕνα πολύτιμον τμῆμα του.

*

Δὲν εἴχομεν οὐδὲ τὴν παραμικρὰν ἀμφιβολίαν, ὅτι τὰ ἔντυπα τῆς ἀναρχίας θὰ ἐπωνηγκύριζαν μὲ τὸν συνήθη ἐρυθρὸν σημαιοστολισμὸν καὶ τὰς συνήθεις κωδωνοκρουσίας των τὴν μοναδικὴν εἰς τὰ χρονικὰ... ἀποτυχίαν τῆς ὀργανωθείσης ἀπεργίας. Χρειάζεται πράγματι καὶ εἰς αὐτοὺς ἀκόμη οἱ ὁποῖοι δὲν ἀσκοῦν ἐξ ἐπαγγέλματος τὸ ἔργον τῆς διαστροφῆς τῆς πραγματικότητος πολὺ ψυχικόνοσθένος, διὰ νὰ ὁμολογήσουν μίαν παταγώδη ἥτταν. Εἶνε δὲ γνωστὸν ὅτι εὐθύτης καὶ ἱπποτισμὸς δὲν ὑπάρχουν εἰς τὰ κομμουνιστικὰ λεξιλόγια. Ἀλλὰ ὁμολογοῦμεν, ὅτι καὶ δὲν ἐφανταζόμεθα, ὅτι θὰ ἐβλέπαμεν τὸν πηχιατὸν τίτλον, μὲ τὸν ὁποῖον διαφημίζει τὸ ἐπίσημον ὄργανον τοῦ Ζαχαριάδη τὴν ἀπεργίαν ποὺ δὲν ἔγινε. Διότι τὸ νὰ γράφῃ ὅτι «Ἀπτόητος ὁ λαὸς τῆς Ἑλλάδος ἔδωσε χθὲς τὴν πρώτην του ἀπάντησιν εἰς τοὺς ἐχθροὺς τῆς ἐλευθερίας» εἶνε ὡσὰν ἐνστικτωδῶς νὰ λέγῃ τὴν ἀλήθειαν, ἀντιγράφων τὰς Ἑλληνικὰς ἐφημερίδας, ποὺ σέβονται τὴν νομιμότητα καὶ τὴν ἀλήθειαν.

*

Φαίνεται, ὅτι αὐτὸς ὁ κ. Κουμπλίτσεφ, ἀπὸ ὅθεν ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν, ποὺ ἐνεφανίζετο, ἀπεφάσισε νὰ γίνῃ γελωτοποιός. Ἔτσι προχθές, κατὰ τὴν διάρκειαν κάποιου νέου σαλτιπαγκισμοῦ του, ἐπληροφόρησε τὴν ἀνθρωπότητα, ὅτι εἰς τὴν Μακεδονίαν ὑπῆρχον ἀπὸ ἑκατονταετηρίδων αἱ ἑστίαι τῶν προγόνων τῶν σημερινῶν Βουλγάρων. Ἔτσι διαλύεται πλέον ἡ ἱστορικὴ πλάνη ὅτι καὶ ὁ Μ. Ἀλέξανδρος ἦτο Ἑλληνικῆς καταγωγῆς. Ἡ ἀπορία, τὴν ὁποίαν εἴχομεν, διαλύεται πλέον. Μένει μόνον μία ἀκόμη: Οἱ Σύμμαχοί μας κατώρθωσαν νὰ ἀνακαλύψουν τὴν ἀτομικὴν βόμβαν. Ἐχάθη ὅμως ἕνα φῶς διὰ τὰ στόματα ἐκείνων ποὺ μέχρι τῆς τελευταίας στιγμῆς ἐτόνιζαν ὅμως εἰς τὴν Γερμανίαν;

*

Εἴχομεν γράφει, πρὸ ἡμερῶν, διὰ τὸ τηλέφωνον τοῦ ἀστυνομικοῦ σταθμοῦ Ἀρόης. Τὸ ζήτημα ὅμως παραμένει ἀκόμη, ὡς τὸ ἀφήσαμεν: Ἔκαρεμὲς καὶ ἀναν τιωετὸ πιστον. Νὰ ὑποθέσωμεν λοιπόν, ὅτι ἡ διεύθυνσις τῆς Τηλεφωνικῆς Ἑταιρείας δὲν συγκινεῖται ἀπὸ παρόμοια μικροπράγματα. Διστάζομεν νὰ τὸ πιστεύσωμεν καὶ δι' αὐτὸ τὴν ἐνοχλοῦμεν καὶ πάλιν, ἐλπίζοντες ὅτι ὁ χρόνος ἐχάθη εἰς ἀβράνειαν, θὰ κερδηθῇ μὲ μίαν ἄμεσον λύσιν τοῦ ζητήματος. Διότι, ἀσφαλῶς, δὲν εἶναι πρὸς δόξαν της, νὰ ὑπάρχῃ ἀστυνομία, χωρὶς τηλέφωνον!

*

Καὶ ἄλλοτε συνεστήσαμεν τὴν ἀναγκαίαν ἐνισχύσεως τοῦ προσωπικοῦ διανομῆς δεμάτων. Εἶνε ἀναμφισβήτητον, ὅτι ἡ ὑπηρεσία αὐτὴ ἐργάζεται ἐντατικῶς. Ἀλλ' εἶνε καὶ φυσικῶς ἀδύνατον νὰ ἐπαρκέσῃ εἰς τὸν ὄγκον τῆς ἐργασίας, ποὺ ἔχει πάντοτε πρὸ αὐτῆς. Ἔτσι σημειοῦνται ἀναπόφευκτοι καθυστερήσεις εἰς τὴν παραλαβὴν τῆς ἀποστελλομένης ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ βοηθείας τῶν ὁμογενῶν πράγμα, τὸ ὁποῖον ἐπισύρει, ὄχι δὲ ἀδικαιολογήτως, τὰ παράπονα τῶν δικαιούχων, τὰ ὁποῖα φθάνουν μέχρις ἡμῶν. Ὁπωσδήποτε δὲν πιστεύομεν ὅτι ζητοῦμεν τὸ ἀνέφικτον, προτείνοντες νὰ ἐυρεθῇ κάποιος τρόπος θετικωτέρας διευθετήσεως τοῦ ζητήματος.

*

Μὲ ἐπληροφόρησαν τὸ ἑξῆς ἀμίμητον ἀπὸ τὴν πρωτότυπον ἀπεργίαν ποὺ ἔγινε χωρὶς ἀπεργούς: Κάποιος φαρσέρ, προσποιούμενος ἀρριβίστον καὶ ὑποχρεωμένον νὰ μαθάνῃ πόσωπον, ἐπῆρε φυσικώτατα τὸ τηλέφωνον, «σπουδαῖος στέλεχος τοῦ ἀγῶνα ἀνάπτια στὸν φασισμὸ τῆς Κυβέρνησης».

—Τί γίνεται; Τὸν ἐρώτησαν. Ἔχομεν ἀπεχθῆ;

—Δὲν ἔχουμε, τοὺς ἀθλίους. Ἐπῆγαν ὅλοι στὴν δουλειά.... Δὲν μᾶς ἄκουσαν...

Ὁ ἐρωτήσας συνελυπήθη ἐγκαιρίως τὸν μεγάλον «ἡγέτην», ἔκλεισε τὸ τηλέφωνον καὶ τὸν ἀφῆκεν ἐξάλλον εἰς τὴν θλῖψιν τῆς μονώσεώς του. Ἦτο βέβαιον, ὅτι οἱ ἐργάται δὲν «τοὺς ἀκοῦνε πλέον».

Ὁ περίφημος Μουφτῆς τῶν Ἱεροσολύμων Μωχαμὲτ Ἀμὶν Ἔλ Χουσσεϊνί, ὁ ὁποῖος ἐγένετο χθὲς δεκτὸς εἰς ἀκρόασιν ὑπὸ τοῦ Βασιλέως τῆς Αἰγύπτου Φαρούκ.

Η ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΔΙΑΣΚΕΨΙΣ

ΛΟΓΟΙ ΑΓΓΛΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΚΑΙ κ. ΜΑΚΕΝΖΥ ΚΙΝΚ

Η ΑΤΟΜΙΚΗ ΒΟΜΒΑ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ. Χθὲς ἤρχισεν ἐνταῦθα τὰς ἐργασίας της ἡ διάσκεψις τῆς Βασιλικῆς καὶ Αὐτοκρατορικῆς ἑταιρείας Ἐπιστημονικῶν ἐρευνῶν. Εἰς τὴν πρώτην συνεδρίασιν παρέστη ὁ Βασιλεύς, ὁ ὁποῖος περιέγραψε τὴν Αὐτοκρατορίαν ὡς ἓν πλῆρες δίκτυον ἐργαστηρίων.

«Διὰ τῆς συνεργασίας τῶν Κεντρῶν τοῦ Ἡνωμένου Βασιλείου, εἶπε, θὰ δυνηθῶμεν νὰ ἀναπτύξωμεν ὅσον τὸ δυνατὸν εὐρύτερον τὸ πεδίον τῶν ἐπιστημονικῶν ἀναζητήσεων, περισσότερον παντὸς ἄλλου μέρους εἰς τὸν κόσμον, πλὴν τῆς ὀργανώσεως τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν μὲ τὴν ὁποίαν ἄλλως τε ἔχομεν σκοπὸν νὰ συνεργασθῶμεν. Τόσον ἡ Ἀγγλία ὅσον καὶ αἱ Κτήσεις αὐξάνουν τὰς δαπάνας των δοσμένεσι διὰ τὴν ἐπιστημονικὴν ἐκπαίδευσιν καὶ τὰς ἐπιστημον